

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 16. maj 2011
Kontor: Formueretskontoret
Sagsbeh: Ebru Abay
Sagsnr.: 2010-702-0142
Dok.: EAB41078

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 39 til forslag til lov om ændring af lov om erstatningsansvar og lov om arbejdsskadesikring (Tidspunktet for ophør af krav på erstatning for tabt arbejdsfortjeneste m.v.) (L 136), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 15. april 2011.

Lars Barfoed

/

Ole Hasselgaard

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 39 vedrørende forslag til lov om ændring af lov om erstatningsansvar og lov om arbejdsskadesikring (Tidspunktet for ophør af krav på erstatning for tabt arbejdsfortjeneste m.v.) (L 136) fra Folketingets Retsudvalg:

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 15. april 2011 fra Forsikring og Pension, jf. L 136 – bilag 18.”

Svar:

1. Forsikring & Pension har ved henvendelse af 15. april 2011 til Folketingets Retsudvalg beklaget, at Justitsministeriet har besluttet at fremsætte et ændringsforslag til lovforslaget, som vil betyde, at reglerne om adgang til modregning og tilbagebetaling udgår af lovforslaget. Forsikring & Pension har i den forbindelse opfordret til, at der nedsættes et udvalg, som skal se på hele det erstatningsretlige lovgrundlag. Endelig har Forsikring & Pension foreslået visse præciseringer af lovforslaget.

2. Jeg har ved ændringsforslag til L 136 af 27. april 2011 bl.a. foreslået, at bestemmelserne om tilbagebetaling og modregning af udbetalte a conto erstatningsbeløb (§ 1, nr. 4) og bestemmelserne om bl.a. godtgørelse fra arbejdsskadeforsikringsselskabet af udbetalt erstatning (§ 2, nr. 1) udgår af lovforslaget.

Om baggrunden herfor henvises til pkt. 4 i Justitsministeriets besvarelse af 7. april 2011 af spørgsmål nr. 2 vedrørende lovforslaget. Som det bl.a. fremgår heraf, har jeg i lyset af de spørgsmål, der er blevet rejst vedrørende skadevolders adgang til tilbagebetaling mv., fundet behov for at overveje denne problemstilling nærmere. Jeg har endnu ikke taget stilling til, om der i den forbindelse kan være anledning til at nedsætte en arbejdsgruppe. I første omgang agter ministeriet således at afholde et møde med relevante parter for at drøfte bl.a. behovet for at nedsætte en arbejdsgruppe, der skal se på den nævnte problemstilling.

Som omtalt i Justitsministeriets besvarelse af 20. april 2011 af spørgsmål nr. 4, 21 og 30 vedrørende lovforslaget, finder jeg ikke, at der på nuværende tidspunkt er behov for at overveje mere grundlæggende ændringer af det erstatningsretlige system, herunder ændringer af erstatningsniveauet.

Særligt med hensyn til spørgsmålet om ”koordinering” af regelsættene i erstatningsansvarsloven og arbejdsskadesikringsloven henvises til Ju-

stitsministeriets besvarelse af 20. april 2011 af spørgsmål nr. 22 vedrørende lovforslaget. Som det fremgår heraf, er der grundlæggende forskelle på de to regelsæt, hvilket bl.a. hænger sammen med, at arbejdsskadesikringsloven – i modsætning til erstatningsansvarsloven – er en del af den generelle sociale sikring.

3. Om baggrunden for Justitsministeriets ændringsforslag om en ændret affattelse af erstatningsansvarslovens § 2, stk. 1. (ændringslovforslagets § 1) henvises til pkt. 3 i Justitsministeriets besvarelse af 7. april 2011 af spørgsmål nr. 2 vedrørende lovforslaget samt til ændringsforslagets bemærkninger.

Som det fremgår heraf, har ændringen alene til formål at tydeliggøre, at der ikke med lovforslaget sker nogen afkortning af den periode, hvor skadelidte har krav på erstatning for tabt arbejdsfortjeneste. Den foreslåede ændring af erstatningsansvarslovens § 2, stk. 1 – i samspil med den foreslåede ændring af stk. 2 – har således alene til formål at sikre, at midlertidige afgørelser efter arbejdsskadesikringslovens § 17, stk. 3, ikke kan afskære retten til fortsat tabt arbejdsfortjeneste efter erstatningsansvarslovens § 2.

Lovforslaget medfører ingen begrænsninger i skadevolders eller dennes forsikringsselskabs adgang til selv at vurdere om skadelidte har lidt et varigt erhvervsevnetab, under forudsætning af at der som hidtil udøves et rimeligt skøn på forsvarligt grundlag over erhvervsevnetabet, og at der udbetales erstatning i overensstemmelse hermed (den såkaldte ”handle-ret”).

4. I forhold til spørgsmålet om skadelidtes pligt til at medvirke til erstatningssagens afslutning bemærker Justitsministeriet, at det følger af den almindelig erstatningsretlige tabsbegrænsningspligt, at den, der har lidt skade som følge af en andens ansvarspådragende adfærd, har pligt til så vidt muligt at begrænse sit tab som følge af skaden. Justitsministeriet finder ikke, at der er behov for, at dette anføres særskilt i lovforslaget.